

In punt 47 van het arrest stelt het Gerecht ten onrechte vast dat het bevorderingscomité bij zijn beoordeling was uitgegaan van de opvatting dat rekwirant aanpassingsproblemen had gekend bij de uitoefening van zijn functie van hoofd van het Voorlichtingsbureau Madrid. Volgens de notulen van de vergadering van het comité was dit evenwel slechts het oordeel van de voorzitter van het comité, die zelfs niet deelneemt aan de stemmingen in het comité.

Ten slotte stelt het Gerecht in punt 48 van het arrest ten onrechte vast dat het bevorderingscomité zich uitsluitend heeft gebaseerd op de cijfers van de beoordelingsrapporten. Uit de notulen van de vergadering van het comité blijkt immers dat het comité het niveau van de door rekwirant verrichte taken in aanmerking heeft genomen en de beoordelingscijfers van rekwirant dienovereenkomstig heeft aangepast.

Grenzen van de rechterlijke toetsing

Het Gerecht stelt zijn subjectief oordeel over de verdiensten van rekwirant in de plaats van het oordeel van het bevorderingscomité. Het gaat om een paritair comité dat met algemene stemmen heeft aanbevolen rekwirant bij de bevorderingsronde 1997 niet te bevorderen.

In punt 52 van het arrest stelt het Gerecht ten onrechte vast dat rekwirant zijn functie van hoofd van het voorlichtingsbureau met succes heeft uitgeoefend, en het laat daarbij na een objectieve vergelijking te maken tussen rekwirant en zijn collega's.

In punt 53 van het arrest oordeelt het Gerecht ten onrechte dat het TABG geen waarde heeft gehecht aan de taken die rekwirant de facto met succes heeft verricht. Op grond van dit subjectieve oordeel kan evenwel niet worden concludeerd dat het bevorderingscomité een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt.

Beroep, op 13 juli 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-278/01)

(2001/C 245/29)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 juli 2001 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Valero Jordana, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen, dat het Koninkrijk Spanje door in strijd met de verplichtingen opgelegd bij artikel 4 van richtlijn 76/160/EEG⁽¹⁾ betreffende de kwaliteit van het zwemwater, niet de maatregelen te hebben vastgesteld om de kwaliteit van de zwem-binnenwateren op het Spaanse grondgebied in overeenstemming te brengen met de grenswaarden vastgesteld in artikel 3 van bedoelde richtlijn, heeft nagelaten het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 12 februari 1998 in zaak C-92/96⁽²⁾ uit te voeren, en bijgevolg de krachtens artikel 228 EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk Spanje te gelasten aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen op de rekening „eigen middelen van de Europese Gemeenschap” een dwangsom van 45 000 euro te betalen per dag vertraging bij de uitvoering van de nodige maatregelen om te voldoen aan het arrest in zaak C-92/96, vanaf de dag van de uitspraak in de onderhavige zaak tot de dag van uitvoering van het arrest in zaak C-92/96;
- het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In zijn arrest van 12 februari 1998, zaak C-92/96, Europese Commissie tegen Koninkrijk Spanje, heeft het Hof van Justitie verklaard, dat het Koninkrijk Spanje de krachtens artikel 4 van richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen door niet de nodige maatregelen te treffen om de kwaliteit van de zwem-binnenwateren op het Spaanse grondgebied in overeenstemming te brengen met de grenswaarden vastgesteld ingevolge artikel 3 van bedoelde richtlijn.

Artikel 228, lid 1, EG legt het Koninkrijk Spanje de verplichting op de nodige maatregelen vast te stellen ter uitvoering van het arrest van het Hof.

Vaststaat, dat het Koninkrijk Spanje sedert lang de nodige maatregelen had moeten vaststellen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van het zwemwater in overeenstemming werd gebracht met de grenswaarde als bedoeld in artikel 3 van de richtlijn; sedert het arrest en het met redenen omkleed advies zijn meer dan twee jaar verstreken, en de Spaanse regering heeft nog steeds geen enkele maatregel vastgesteld.

Overeenkomstig artikel 228, lid 2, EG verzoekt de Commissie het Hof het Koninkrijk Spanje te veroordelen tot betaling van een dwangsom van 45 000 euro per dag vertraging bij de uitvoering van de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest in de zaak C-92/96, vanaf de datum van de uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak.

⁽¹⁾ Van de Raad van 8 december 1975, PB L 31 van 05.02.1975, blz. 1.

⁽²⁾ Jurispr. 1998, blz. I-505.